

[Petersen (Røj).]

ninger i Samkvemmet med Oplandet og det øvrige Land. Og Oplandet har ogsaa for længst givet Udtryk for sine Beklagelser af Indskrænkningerne, der afskærer Beboerne fra den Forbindelse med Byen, der maa synes baade naturlig og paakrævet.

Et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille, gælder den højtærede Handelsminister. Man hører stadig Klager over de store Priser paa visse Landbrugsprodukter, særlig paa Mælken. Forleden steg Mælken her i København atter 2 Øre pr. l. Hvem tager nu denne Prisforhøjelse? Det er ikke Landmanden, som producerer Mælken; han faar nemlig kun sine 16—17 Øre, leveret i Byen, som hidtil. Jeg synes, det er en uretfærdig Fordeling. Til Trods for at Foderkagerne er steget med over 50 pCt., tager Forhandlerne hele Prisforhøjelsen. Fra Producent til Forbruger i København fordyres Mælken nu med 140 pCt. Jeg finder, at dette Mælkefordelingsspørgsmaal maa tages op.

Ude i Amter og Kommuner staar man raadvild over for Fremtiden med Hensyn til Beskæftigelse, særlig hvad angaar Vejarbejder. Derfor ønsker jeg at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvad han mener der i den kommende Tid kan ventes af Motorafgifter. De fleste Kommuner har delvis indstillet de Arbejder, der er afhængige af disse Midler, eftersom Kommunerne ikke vil udsætte sig for at komme til selv at betale de ret store Beløb, som saadanne Arbejder koster, hvis Motorafgifterne delvis svigter. Det har jo i de senere Aar været ved Hjælp af disse Midler, Landkommunerne har kunnet iværksætte den største Beskæftigelse. Derfor vil det være af afgørende Betydning, om den højtærede Minister kunde give et Tilsagn om, hvad der nogenlunde kan regnes med i den kommende Tid. Svinger Motorafgifterne i nævneværdig Grad, vil det være ensbetydende med en Arbejdsløshed af hidtil ukendt Størrelse her i Landet. I saa Fald: hvilke Midler vil man da stille til Raadighed? Landbruget kunde nok beskæftige en Del flere Folk end hidtil, men kan ikke betale de tariffmæssige Lønninger. I Tønder-Marsken f. Eks. ligger Hundreder af Kilometer Grøfter, som trænger til Oprensning, men som af økonomiske Grunde maa vente til bedre Tider. Og saadan ligger der mange Steder Arealer hen, som trænger haardt til Grundforbedring.

Et andet Forhold, jeg gerne vil berøre, er Beskyttelsen mod drivende Miner, som jo har været saa meget omtalt i den senere Tid. Det drejer sig om Beskyttelse af Højer

Sluse mod, at der driver Miner ind i Kanalen og ødelægger Slusen. Ganske vist tilhører Slusen ikke Staten, men da Staten er saa stærkt økonomisk interesseret i Tønder-Marskens Afvanding, henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister, eventuelt Indenrigsministeren, paa en eller anden Maade at være Digelaget behjælpelig, saa at der træffes Foranstaltninger til, at større Katastrofer, som Digelaget ikke kan bære, kan undgaas. Da denne Sag kan faa vidtrækkende Betydning, henstiller jeg, at der snarest træffes en Ordning desangaaende.

Fibiger: Jeg har først et Par lokale Ting, jeg gerne vil henlede Trafikministerens og Undervisningsministerens Opmærksomhed paa, inden jeg kommer med nogle almindelige politiske Udtalelser.

Jeg har i de 19—20 Aar, jeg har været her i Rigsdagen, hvert Aar, tror jeg, talt om, at det gjaldt om at faa Hanstholm Havn færdig. Saa længe jeg sidder i Rigsdagen, skal der ikke gaa en Samling hen, uden at jeg minder om det skandaløse Forhold deroppe, og jeg vil ogsaa gøre det i Dag. Jeg kan sige, at om Ministeren hedder Slebsager eller Stensballe eller Friis-Skotte eller Fisker, gjorde ingen Forskel; Tempoet er ikke blevet forøget. Men nu er der igen kommet en ny Trafikminister, han er ganske vist ikke til Stede, men jeg haaber, han faar mine Udtalelser refereret eller læser dem siden, saa jeg vil gerne gøre ham opmærksom paa, at her er en Opgave for ham at faa løst i Løbet af meget kort Tid. Havde denne Havn været færdig og kunde have været benyttet som Eksporthavn under de Forhold, vi nu lever under, havde det hele været betydeligt lettere for os, idet Havnen i Esbjerg er spærret og man derfor skal ud fra forskellige andre Steder. Alene af den Grund vilde det have været rigtigt, om man havde lyttet til, hvad jeg har sagt gennem Aarene, og havde sat noget mere Fart paa. At det efter 20 Aars Forløb endnu er saadan, at man ikke kan anvende Molen, saadan at Fiskerne kan søge Læ der under Kystfiskeri, synes jeg vidner om, at man har gjort det meget daarligt, thi i hvert Tilfælde kunde den dog have været lavet saadan, at man kunde have benyttet den som Beskyttelsesmole. Jeg skal ikke sige mere om det, men kun understrege, at indtil der bliver sat mere Fart paa denne Havn, vil der ikke blive Ro om dette Spørgsmaal, og jeg vil blive ved med, saa længe jeg er her, at paapege det skandaløse Forhold, at alle disse Penge er smidt ud og ingen Forrentning giver, saadan at Havnen bliver dyrere